

DOMA•CÁ•NÁ•SILÁ• - HRÁ•TKY PRO CELOU RODINU - III.

ÁĚtvrtek, 19 duben 2007

Od ledna se díky novému zákonu nemusejí zoufalé a bezradné Á¾eny alespoň pár dní bát svého tyрана. UÁ¾ jich bylo kolem 250, tÁch, kteÁ™í museli na hodinu odejít. KaÁ¾dý pÁ™ípad posuzují policisté pÁ™ímo na místě. KdyÁ¾ zjistí v bytÁ™ okamžitÁ agresora odvedou pryč. Vzít si s sebou máÁ¾e jen hygienické potÁ™ebý, nejvíc tisíc korun a oblečení na den. Pro zbytek si máÁ¾e v nadcházejících ÁtyÁ™iadvaceti hodinách dojít v doprovodu policie. AÁ• je to neuvÁ™itelné, je mezi agresory je i dvanáct Á¾en… PÁ™eÁ•te si další pÁ™íspÁ•vek (velmi zajímavý) na dané téma: DOMA To máte tÁ¾ký… Jsou Á¾enský, který vÁdí co chtějí a jdou si za tím a to nejen Á¾enský, ale i muÁ¾ský, a pak máte tÁ¾kú, jsou za to vdÁ•ná a drÁ¾í se toho, jako to povÁstný ho*no košile. JeštÁ ve stÁ™ibÁ™ k nám stÁ™ediska nastoupila taková myška šedivÁ, jako operátorka. ÁĚerstvÁ provdanÁ po stÁ™ední škole (premiantka). CelÁ naštÁstÁna z toho svýho, ale za Áas zaÁala chodit se zlomenejma brejlema, obÁas s modÁ™ino jednou dokonce s vyvrtnutým palcem. DÁlalo se na tÁ™í smÁny, a ona na noÁní pÁ™íšla tÁ™eba uÁ¾ v osum veÁ• ten její si šel lehnout a chtějí mít doma klid. No to nám zaÁalo být divné a tak jsme na ni uhodili, co se dáje. NeÁ™ekla, ale jedno MDÁ½ jsme ji pÁ™ípili a tak to z ní vylezlo. ManÁ¾el pÁ™íjde pozdÁ veÁer domÁ™, ona uÁ¾ tÁ™eba s vzbudí, aby mu nachystala jídlo, musela u nÁj sedÁt dokud se nenajed a pro zpestÁ™ení musela po nÁm vylízat talíÁ™, kdyÁ neudÁlala, bylo zle, tak aby byl klid … To bylo nÁco pro nás, emancipované Á¾eny. V té dobÁ se uvolnila podniková garsonka a tak jsme Lenku pÁ™ímlouvali, aÁ¾ jde od toho vola dokud nemaj dáti, pak Á¾e se jí to moc nepovede a takovéhle zacházení si nesmí nechat líbit, protoÁ¾e to bude Áím dál tím horší. Myslíte, Á¾e šla za Á™editel, a garsonku pÁ™ídÁlí? Ne! Všechno jsem vyÁ™ídila místo ni, Á™editel souhlasil; kdyÁ¾ zjistil, jak se vÁci mají a kdyÁ¾ postavili pÁ™ímed hotovou vÁc, tak Á•umÁla jak povÁstnej vÁt na novÁ vrata, jako kdyby nerozumÁla, co Á™íkÁme. (V tu ránu ji tou pÁ™í dala já sama.) Nakonec jsme sebrali partu technikÁ™ a jedno dopoledne, kdyÁ¾ ten její byl v práci, jsme ji pÁ™íestÁhovali. Po Á•ase se chytla nÁjakého vdovce se dvÁma holkami, ten jí sice nebil, ale kdyÁ¾ jsme s ním kolikrát v hospodÁ mluvili, tak z ní vodvÁzanej nijak nebyl. Ale holt se postarala o domÁcnost, o holky, máli vypráno, uklizeno, uvaÁ™eno, moh si dálat co chtějí, hlavnÁ se moc nezdrÁoval doma, takÁ¾e to takhle šlo. TeÁ• je zase ve sv sama, ale holky za ní chodí a to jí staÁí. MÁÁ¾eš být krasavice, nebo premiantka, ale kdyÁ¾ jsi povahou š myší, tak tÁ ten kocour bude honit dokud tÁ neseÁ¾ere, málo kdy se stane, Á¾e se myší pochlapí a postaví kocourovi a to je potom mazec. To uÁ¾ jsou takový povahy, bojí se a bojí se všeho – kam by šly, co by dávaly, co by na to Á™ekli lidi atd. Pro nás je to nepochopitelné, pro nÁ zase naše rozhodnost a troufalost. A obvykle kdyÁ¾ vyjedeš na ty, co terorizují, tak se ti sesypou a jsou jako berÁnci. KdyÁ¾ jsme totiÁ¾ Lenku pÁ™íestÁhovali tak jí samozÁ™ejmÁ ten její chtějí zpÁtky a tak jí chodil vyhroÁ¾ovat. NaštÁstí se barák zamykal a byl na takový ten bzuÁ•ák, takÁ¾e se málokdy dostal nahoru pÁ™ímed byt, ale párkrát se mu to povedlo. Tak jsme se domluvili a chodili jsme na stÁ™ídaÁku k Lence spát. Jednou se tam objevil kdyÁ¾ jsem tam byla já - a nÁkdo ho vpustil do barÁku. Já jsem ranaÁ™ka, takÁ¾e jsem otevÁ™ela, kdyÁ¾ zaÁal tÁ™ískat do dveÁ™í, ubalila jsem mu takovou, Á¾e upad, pak jsem ho sko a Á™vala na celej barák, aÁ¾ partaje vylezaly z bytu. Víckrát se tam neukÁzal, tehdy na patÁ™e zrovna nÁjak nesvítilo takÁ¾e jsme si pak Á™íkÁli, Á¾e si myslel, Á¾e mu to udÁlala Lenka – kdyÁ¾ ji totiÁ¾ máli venku potkat, tak pÁ™íeš druhý chodník. A to jsme byly obÁ stejné postavy, akorát já nenosila brýle… Je to v povaze, v genech nebo Áert ví v Á•em. Ale abych nebyla jenom za hvÁzdu, tak taky prozradím zase máj úlet. JeštÁ mi nebylo padesát a na BarÁe – tam chodívají tancovat starší roÁníky a vzala má tam sousedka se svým pÁ™íítem, jsem se seznámila s klukem o dvacet let mladším. Byl to východÁár, dával tady na stavbÁ a byl Á¾enatý, dvÁ malÁ dáti. Nebavilo ho to s ostatníma na ubytovná a tak balil Á¾enský, aby moh bydlet u nÁjaký. Pár jich tady takhle bylo zahÁkováných… no a já si ho taky navetešila do garsonky. Nebyla jsem zamilovaná, ale ten sex, to bylo nÁco. Po Á•ase jsem se seznámila s ostatníma „švédkama“ (tak nám Á™íkÁli), byli tady dvacet dní a pak na deset odjíÁdÁli domÁ™. Jednou mi jedna z nich Á™ekla, abych si dala pozor, Á¾e Michal hraje automaty, abych s ním nepÁ™íší buben. Tak jsem to na nÁj hned vybalila a chtěla vÁdÁt jak to je, i kdyÁ¾ všechno ukazovalo na to, Á¾e švé má pravdu. Víte jak má uchlácholil? Á¾e to není on, Á¾e mají v partÁ ještÁ jednoho Michala a ten Á¾e hraje automaty Á¾e ona má políÁeno na nÁj a tak se mu takhle mstí za to, Á¾e si nevybral jí. Já vÁdÁla, Á¾e není nÁco v pÁ™í hrála vÁtšina), ale nechťÁla jsem to Á™ešit – dokud se rapidnÁ neztenÁilo moje konto v bance. To trvalo rok a pak jsem to rozÁísila a vyhodila ho. AÁ¾ po tom jsem se dozvÁdála, co všechno dával, kdyÁ¾ jsem byla dovolený, kolikrát jsem ho zaloÁila, protoÁ¾e „nedostal celou výplatu“:, „šéf nemÁí prachy“ a takové rÁznÁ kecy… Ale vÁÁ™ím tomu, Á¾e kdyby mi to Á™ekli ještÁ za doby, kdy jsme byli s tak by má zase nÁjak uchlácholil – protoÁ¾e jsem uchlácholena být chtěla. JenÁ¾e - na to jsem pÁ™íšla aÁ¾ potom. NemÁ¾ou být všichni lidi stejný, to by ten Á¾ivot byl strašnÁ fÁdní a kdyÁ¾ slyšíte o takových pÁ™íšernostech, tak je ÁlovÁk rád za to, co Á¾ije on sám a je zase trochu víc spokojenÁjší se svým údÁlem. Zdena